

...ב-1931, שנתיים לפני עלות היטלר לשלטון, הצטרף לנוער ההיטלראי. משם הגיע אוטומטית לחברות במפלגה ולאירי גון הס"ס. הוא לא טעה בחשבונו. המפלגה הנאצית הטילה עליו לרכוש את אירגון ה-סטודנטים של המפלגה באוניברסיטת היידלברג רבת היוקרה. כשפלטו הנאצים לאוסטריה קיבל את אותו התפקיד שם. כשפלטו הנאצים לפראג, קיבל את אותו התפקיד בעיר הכבושה. הוא הלך תמיד אחרי הכובשים.

מדוע זוכה אדם כזה באהדה באמצעי התקשורת הישראליים?
התשובה על כך מצויה באימה כתבה, שציטטה את השבועון המערבי-גרמני שט:

חטוף שלייאר יועץ לענייני הממשל הצבאי

ראשון באירופה. נסללה הדרך להזמנתו גם עליידי מדינות מערב אירופה. כעבור שבוע נתן בגין עצמו אישור לתחזית זו. על פי אותם מקורות צפויה לבגין בקרוב הזמנה נוספת לביקור ממלכתי במדינה אירופית. הפעם מצד הקאנצלר ברונו קרייסקי, מנהיגה של אוסטריה.

■ ■ ■

פרשת המיפתו של נשיא התעשייה
נים הגרמני, האנס מרטן שלייאר, בידי אירגון טירור שמאלני בקלן, זכתה לכיסוי נרחב באמצעי-התקשורת בישראל. העובד דה שחוטפיו של שלייאר הודרכו והיו קשורים עם ארגון-טירור פלסטיני, העניקה לפרשה ממד התעניינות ישראלי, קבעה

"העולם הזה", שבועון החדשות הישראלי • המוערכת והמינהלה: תל-אביב, רחוב גורדון 3, טלפון 03-243386. תאריך: 136 • מען מברקי: "עודמפרס" • מודפס ב"הדפוס החדש" בע"מ, תל-אביב, רח' בראכינגור • הפצה: "גד" בע"מ • גלופות: "ציקלוגרפיה כספי" בע"מ • העורך הראשי: אורי אבנרי • העורך: אלי תבור • עורך תכנית: יוסי שזן • עורכת כיתוב: נורית יהודאי • ראש המינהלה: אברהם סיטין • מח' המודעות: רפי זכרוני • המו"ל: העולם הזה בע"מ.

קרא ירי

שונה מעל דפי העולם הזה. ייתכן ועגוזה זו נובעת מהביקורת, שהוטחה כלפיו בי עבר, על ריבוי הטפחות-העצמיות על הי שכס בהקשר עם סקופים של העולם הזה. הימנעות מהדגשה זו גורמת לעיתים לכך שידועות אסקלוסיביות, שאינן מודגשות בשערים, בכתבות-ענק או בכותרות שמי נות, נבלעות בשפע החומר שמכיל כל גיליון של העולם הזה. כך, למשל, יכול סיפור שיגרת במדור במדינה להכיל סקופ בינלאומי מבלי שהקורא יזיה מודע לכך. דוגמה לאפשרות מעין זו ניתנה בשבוע שעבר כאשר גילה ראש-הממשלה מנחם בגין, במסיבת-עיתונאים שערך מול הי מיקרופון הפתוח של גליציה, כי קיבל הזמנה לרשמית מראש ממשלת בריטניה, ג'ימס קאלהאן, לערוך ביקור רשמי בבריטניה במחצית השנייה של חודש אוקטובר השנה. הידיעה על אפשרות ביקור כזה

מזה תקופה ממושכת שאנו מטפ- חים צניעות - ולדעתי צניעות מופרזת - לגבי ידיעות ופרשיות המתפרסמות לראי

בארונות-הספרים שבדירת שלייאר בולטים אלבומים ישראליים. אין זה מקרה. הנאצי הקנאי מאתמול הפך מעריך נלהב של הצינונות. לא במקרה יש לשלייאר בי ישראל קשרים מצויינים, בעיקר עם חוגי הימין הלאומי. למען דוברי הימין הישראלי הוא מארגן פעולות-סיוע חומריות ו- הוא מעניק להם עצות, החל בענייני אס-טרטגיה וכלה במדיניות-כיבוש.

שאל העולם הזה כבר אז: "מה קרה לי ישראל, ואיך היא נראית בעולם, אם אדם כזה, נאצי מנורתי, איש-הימין הקיצוני גם כיום, משבית-פועלים מיקצועי, קונסול-כבוד של בראולי הפאשיסטית-למחצה - יכול להיות מעריך מושבע של הצינונות, החלוציות, הלאומיות היהודית והישגיה הצבאיים?"

שאלה זו מקבלת מישנה תוקף דווקא בר תקופה האחרונה, לאור התעוררות הנאצי-זם בגרמניה, לה הוקדשו שלוש תוכניות בטלוויזיה הישראלית בניסיון למקד את השאלה במרכז של ויכוח ציבורי. מדוע יש לבוא אל הגרמנים בטענות על שהם שוכחים את פולחן היטלר, כאשר הישראלים עצמם מוכנים לסלוח ולשכוח לנאצי לי-שעבר כמו שלייאר?

גילוי מדהים בעיתון גרמני:
חוגי "הימין הלאומי" בישראל מקבלים כסף מידי קצין ס"ס בכיר ונאצי ותיק. הטוען שהוא משמש להם כיועץ לענייני מימשל צבאי ומדיניות הכיבוש

האנטי-סמיון שלייאר

איש הס"ס הפך ציוני

רוח ביטולו ולשדון זמלי. הוא לא טעה בחשבונו. המפלגה הנאצית הייתה יוקרה לנאציזם. הוא לא טעה בחשבונו. המפלגה הנאצית הייתה יוקרה לנאציזם. הוא לא טעה בחשבונו. המפלגה הנאצית הייתה יוקרה לנאציזם.

ייתכן שאמצעי-התקשורת הישראליים נקטו עמדה אוהדת כלפי שלייאר לא רק בשל היותו קורבן של חטיפה טירורית-סית, אלא בגלל העובדה שחוטפיו קשור רים עם אירגון טירור פלסטיני. בניסיון לטהר את השרץ טענה העיתונות הישרא-לית כי חוטפיו קשורים עם אש"ף. העובד דות הן שהאירגון שחטף את שלייאר קשור עם הפלג של ודיע חדר, שלא רק שאינו קשור באש"ף, אלא שהוא אירגון פורש מהחזית העממית של ג'רז'י חבש, מהווה אפוזיציה לאפוזיציה באש"ף.

אך כשם שפורנוגרפיה היא עניין של גיאוגרפיה, כך כנראה משתנה גם הסימ-פאטיה. עם כל ההסתייגויות והגינויים לי-מעשה טירור מסווג זה, קשה לי-השתחרר מהמחשבה שאהדת אמצעי-התיק-שורת בישראל לא היתה נתונה אוטומ-טית לשלייאר, אלא, למשל, נחטף על ידי ביאטה קלארספלד על רקע עברו הנאצי.

ביתרת הכתבה על שלייאר ב"העולם הזה" (1947) למי מותר לחטוף?

לא במעט את נימת האהדה כלפי החטוף. אמצעי-התקשורת בארץ לא התעלמו כמונן מהעובדה ששלייאר היה בזמנו קצין ס"ס בכיר וחבר בכיר במפלגה הנאצית, אולם נקודה זו צויינה בשוויון-נפש, כפרט ביורגאפי סתמי.

ישראלים רבים התודעו אל אישיותו של שלייאר, נשיא התאחדות ארגוני ה-מעבידים הגרמני, שהוא אירגון-גג של כל ענפי התעשייה והמיסחר בגרמניה-המערבית, רק כתוצאה מחטיפתו, אולם הייתה העולה היה צריך היה האיש לי-היות מוכר. הוא עמד במרכזה של כתבה שהתפרסמה אודותיו לפני שלוש שנים (העולם הזה 1947).

בכתבה שנשאה את הכותרת איש הס"ס הפך ציוני, פורט בהרחבה עברו של שלייאר. כתב אז העולם הזה: "בניגוד לגרמנים אחרים בני גילה, אין שלייאר עור-שה כל ניסיון להסתיר את עברו הנאצי. נראה שהוא מתגאה בו. על-כף-פנים, הוא מוכן לפרטו בהרחבה באוזני הציבור.

ועל הרקע לעריכתו פורסמה בדיוק שבוע קודם לכן בסיפור הביקור הרומני, בתרי המדור ראש-הממשלה במדור במדינה של העולם הזה (2087).

הידיעה, שקטע ממנה מתפרסם שוב בי עמוד זה, טענה כי הזמנתו של בגין על-ידי נשיא גרמניה ניקולאי צ'אושסקו לביי-קור ממלכתי במדינתו, היתה תוצאה של לחצים שהופעלו עליו בידי ראש-הממ-שלת הסוציאליסטית של מערב אירופה, אלה ביקשו לקרב אליהם את בגין, לת הות על קנינו ולנסות באמצעות שיכנוע ידידותי לרכך את עמדותיו המדיניות ה-נוקשות. הם הטילו על ראש ממשלת ברי-טניה להשגה אל בגין את ההזמנה הרא-שונה. אולם חשש מפני תגובות ערביות הביא לכך שהם יבקשו דווקא מצ'אושסקו להיות המזמין הרשמי הראשון של בגין, שכן הערבים לא יעזו למחות כנגד הזמנה כזו מצד מדינה קומוניסטית.

"עתה", קבע אז העולם הזה, "אחרי שרומניה אירחה את בגין בביקור רשמי

העולם הזה 2089

בין פרשנים מדיינים, שניסו להסביר ת סוד הביקור הרומני של בגין, הילכה שבוע גירסה שונה לחלוטין, שביקשה לזשוף את מה שהסתתר מאחרי-הקלעים של הביקור.

על פי גירסה זו הזכו מדינות אירופה - בעיקר בעלות הממשלות הסוציאליס-טיות שבהן - בתדהמה עם עליית הליכוד-שליטון בישראל. בדיינים שנערכו בין אשי המפלגות הסוציאליסטיות האירופ-יות גובשה ההכרה שעליהן לפעול בכל יך למניעת מלחמה נוספת. במיזרח-התי-מן העלוה לגרום לתרם נפט חדש שיסכן ת כלכלת מדינותיהן. במקום התגובה-ראשונות של הקשחת העמדה כלפי מ-לתי-ישראל בראשותו של בגין, כבשה עצמה מקום דווקא הידיעה שיש לשחרר ת ישראל מהתחושה של בידוד מדיני-גלאומי. להעניק הכרה בינלאומית לבגין תקווה שזו תרכך את עמדותיו.

ביוזמתו של וילי ברנדט ניסו מנהיגי מיפלגות הסוציאליסטיות לכנע את אש ממשלת בריטניה להזמין ראשון את גין לביקור רשמי. הזמנה מעין זו, דווקא צד מדינה שבגין עמד בראש תנועת-חותרת שנלחמה בה, היתה עשויה, לדעת זמי הרעיון, להשפיע בצורה בולטת על גין.

מעבר לרצון לשנות את עמדותיו המדי-יות, ביקשו ראשי הממשלות הסוציאליס-טיות לקשור קשרים אישיים עם בגין, להי-דרו ולנסות לשלב את שיקולי ממשלותיהם מדיניותו. אולם שוב, החשש מפני תג-רות הערבים לביקור כזה הוא שמנע את גישמתו.

המדינות הסוציאליסטיות היו זקוקות לי-כשר רשמי כדי לארח את בגין, לשם כך שלחו שליחים והפעלו מתווכים כדי שכנע את צ'אושסקו לארח ראשון את גין, שכן הערבים לא יעזו לטעון כנגד מניה שהיא משרתת את מטרותיו של גין, "החוקקן".

על פי אותה הערכה, נענה צ'אושסקו בקשה שהופנתה אליו מצד מדינות מערב לרושם דווקא. עתה, אחרי שרומניה איר-כה את בגין בביקור רשמי ראשון באיר-ופה, נסללה הדרך להזמנתו גם על ידי מדינות מערב אירופה.

הידיעה על ההזמנה לבגין טקופ חבוי